TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS (trečioji kolegija)

2005 m. birželio 9 d. *

Byloje C-287/02

dėl 2002 m. rugpjūčio 9 d. pagal EB 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Ispanijos Karalystė, atstovaujama L. Fraguas Gadea, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą M. Niejahr ir S. Pardo Quintillán, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: ispanų.

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, S. von Bahr ir J. Malenovský (pranešėjas),

generalinis advokatas F. G. Jacobs,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2005 m. sausio 20 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Ieškiniu Ispanijos Karalystė prašo panaikinti 2002 m. birželio 12 d. Komisijos sprendimą 2002/461/EB dėl valstybių narių 2001 finansinių metų sąskaitų, susijusių su išlaidomis, kurias finansuoja Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo

(EŽŪOGF) Garantijų skyrius, patvirtinimo (OL L 160, p. 28, toliau – ginčijamas sprendimas) tiek, kiek jis susijęs su šia valstybe nare.

Teisinis pagrindas

2 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 160, p. 103, toliau – pagrindinis reglamentas) 1 straipsnio 2 dalyje ir 2 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad EŽŪOGF Garantijų skyrius finansuoja intervenciją, skirtą žemės ūkio rinkai stabilizuoti, taikomą pagal Bendrijos taisykles dėl bendro žemės ūkio rinkų organizavimo.

3 Pagal pagrindinio reglamento devintą konstatuojamąją dalį:

„<...> turėtų būti priimti du sprendimai, vienas – dėl Fondo Garantijų skyriaus sąskaitų patvirtinimo, o kitas – dėl padarinių nustatymo, įskaitant finansines korekcijas, atliekamas gavus patikrinimų, kaip laikomasi išlaidas reglamentuojančių Bendrijos taisyklių, rezultatus". (Pataisytas vertimas)

4 Dėl pirmos rūšies sprendimų, susijusių su sąskaitų patvirtinimu, pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalis iš Europos Bendrijų Komisijos reikalauja iki metų, einančių po atitinkamų finansinių metų, balandžio 30 d., patvirtinti mokėjimo

agentūrų sąskaitas, remiantis to paties reglamento 6 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta informacija. Pagal pastarąją nuostatą valstybės narės turi reguliariai teikti Komisijai informaciją apie akredituotų mokėjimo agentūrų sąskaitas, susijusias su iš Garantijų skyriaus finansuojamomis operacijomis, kartu su informacija, reikalinga patvirtinti pateiktas sąskaitas, taip pat jų išsamumą, tikslumą bei teisingumą.

5 Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalies antrojoje pastraipoje numatyta, be kita ko, kad sprendimas dėl sąskaitų patvirtinimo priimamas atsižvelgus į pateiktų sąskaitų išsamumą, tikslumą ir teisingumą ir kad jis neužkerta kelio vėliau priimti sprendimo pagal to paties straipsnio 4 dalies nuostatas.

6 Antros rūšies sprendimų dėl taisyklių laikymosi atžvilgiu pagrindinio reglamento 7 straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje nurodyta, kad Komisija „priima sprendimą dėl išlaidų, kurios nebus finansuojamos <...>, jeigu ji nustato, kad tokios išlaidos buvo padarytos nesilaikant Bendrijos taisyklių".

7 Šios 4 dalies antroji ir trečioji pastraipos taip pat numato procedūrą, kurios reikia laikytis priimant sprendimą nefinansuoti. Pagal šią procedūrą Komisijos patikrinimų rezultatai ir atitinkamų valstybių narių paaiškinimai pateikiami raštu, vėliau abi šalys stengiasi susitarti dėl priemonių, kurių reikės imtis. Nesusitarus, atitinkama valstybė narė gali prašyti inicijuoti procedūrą, kuria siekiama suderinti atitinkamas pozicijas per keturių mėnesių laikotarpį.

8 Pagrindinio reglamento 16 straipsnio 1 dalimi panaikinamas ir pakeičiamas 1970 m. balandžio 21 d. Reglamentas (EEB) Nr. 729/70 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 94, p. 13). To paties straipsnio 2 dalyje patikslinama, kad nuorodos į panaikintąjį reglamentą yra nuorodos į pagrindinį reglamentą ir išdėstytos taip, kaip nurodyta I priedo koreliacijos lentelėje. Pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio antrąją pastraipą jis taikomas išlaidoms, įvykdytoms nuo 2000 m. sausio 1 dienos.

9 1995 m. liepos 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1663/95, nustatančio išsamias taisykles dėl Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 729/70 apibrėžtos EŽŪOGF garantijų skyriaus sąskaitų patvirtinimo tvarkos įgyvendinimo (OL L 158, p. 6), su pakeitimais, padarytais 1999 m. spalio 22 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2245/1999 (OL L 273, p. 5, toliau – įgyvendinantis reglamentas), 4 straipsnyje numatyta, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalyje numatytoms sąskaitoms patvirtinti valstybės narės Komisijai siunčia metines Garantijų skyriui priskaičiuotų išlaidų sąskaitas, kiekvieno departamento arba mokėjimo agentūros parengtas ataskaitas ir sertifikavimo įstaigų parengtus sertifikatus bei ataskaitas iki metų, einančių po atitinkamų finansinių metų, vasario 10 dienos.

10 Įgyvendinančio reglamento 7 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje nurodoma, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį priimtas sprendimas dėl sąskaitų patvirtinimo, nepažeidžiant pagal šio straipsnio 2 dalies c punktą priimtų vėlesnių sprendimų, nustato EŽŪOGF apmokėtiną kiekvienoje valstybėje narėje per konkrečius finansinius metus įvykdytų išlaidų sumą, atsižvelgiant į pateiktas sąskaitas ir sumažintus bei sustabdytus to paties ataskaitinio laikotarpio išankstinius mokėjimus. Reglamento 7 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje nustatyta:

„Su minėtu sprendimu susijusios iš kiekvienos valstybės narės išieškotinos arba jai išmokėtinos sumos nustatomos išskaičiuojant konkrečių finansinių metų avansus iš

pagal šio straipsnio pirmąją pastraipą tiems patiems finansiniams metams patvirtintų išlaidų. Sumos išskaičiuojamos arba pridedamos prie avansų, mokėtinų nuo kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį įsigaliojo sprendimas dėl sąskaitų patvirtinimo." (Pataisytas vertimas)

11 Pagal įgyvendinančio reglamento 7 straipsnio 2 dalį „iki kovo 31 d. po finansinių metų pabaigos Komisija informuoja konkrečią valstybę narę apie Komisijai pateiktos informacijos patikrinimų rezultatus kartu su siūlomais pakeitimais". (Pataisytas vertimas)

12 Įgyvendinančio reglamento 8 straipsnio 1 dalis išdėstyta taip:

„Jeigu atlikusi tyrimą Komisija mano, kad buvo pažeistos Bendrijos taisyklės, ji informuoja atitinkamą valstybę narę apie atliktų patikrų rezultatus ir nurodo pažeidimų šalinimo priemones, taikytinas siekiant užtikrinti šių taisyklių laikymąsi ateityje.

Minėtame pranešime daroma nuoroda į šį reglamentą. Valstybė narė per du mėnesius pateikia atsakymą <...>

Pasibaigus laikotarpiui, per kurį reikia pateikti atsakymą, Komisija pakviečia valstybę narę dvišaliam aptarimui, kurio metu šalys stengiasi susitarti dėl taikytinų priemonių

ir pažeidimo sunkumo bei Bendrijai padarytų finansinių nuostolių įvertinimo. Pasibaigus minėtam aptarimui ir bet kokiam po aptarimo Komisijos nustatytam galutiniam terminui, pasikonsultavus su valstybėmis narėmis dėl tolesnės informacijos teikimo arba, jeigu valstybė narė atsisako atvykti į susitikimą iki Komisijos nustatyto galutinio termino, jam pasibaigus, Komisija formaliai supažindina valstybę narę su savo išvadomis <...> Nepažeidžiant šios dalies ketvirtosios pastraipos, minėtame pranešime pateikiamas bet kokių išlaidų, kurių Komisija neketina įtraukti į sąskaitas pagal Reglamento (EEB) Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies, įvertinimas.

Valstybė narė iš karto, atsiradus galimybei, informuoja Komisiją apie priimtas pažeidimų šalinimo priemones, užtikrinančias Bendrijos taisyklių laikymąsi ir šių priemonių įsigaliojimo datą. Komisija, laikydamasi Reglamento (EEB) Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies, prireikus priima vieną arba kelis sprendimus iki pažeidimų šalinimo priemonių įsigaliojimo datos neįtraukti į sąskaitas išlaidų, kurios atliktos nesilaikant Bendrijos taisyklių." (Pataisytas vertimas)

Bylos aplinkybės ir procesas

13 Gavusi metines Ispanijos mokėjimo agentūrų 2001 finansiniais metais atliktų išlaidų sąskaitas Komisija informavo Ispanijos valdžios institucijas apie patikrinimų rezultatus 2002 m. kovo 27 d. laišku. Patikslindama, kad tai buvo pranešimas tiek pagal įgyvendinančio reglamento 7 straipsnio 2 dalį, tiek pagal jo 8 straipsnio 1 dalį, Komisija nurodė, kad ji pasiūlys kelių mokėjimų agentūrų, įskaitant ir Navaros, sąskaitas patvirtinti iki balandžio 30 dienos. Ji pridėjo, kad, kita vertus, ji nesiūlys patvirtinti Ispanijos žemės ūkio garantijų fondo (*Fondo español de garantía agraria*

(FEGA)), Kastilija–La Manča, Balearų, Riochos ir Baskų krašto mokėjimo agentūrų sąskaitų. Priede prie šio laiško ji kiekvienos mokėjimo agentūros atveju atveju paminėjo prieš pateikiant pasiūlymą patvirtinti būtinų atlikti papildomų patikrinimų pobūdį ir pateiktiną papildomą informaciją bei Komisijos patikrinimų rezultatus.

14 Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalyje numatyto EŽŪOGF komiteto 2002 m. balandžio 19 d. susitikime, kuriame dalyvavo Ispanijos valdžios institucijos, Komisija išplatino suvestinę ataskaitą, kurioje pateikti jos atliktų patikrinimų rezultatai (toliau – suvestinė ataskaita), ir sprendimo patvirtinti sąskaitas projektą.

15 2002 m. balandžio 22 d. laišku Ispanijos valdžios institucijos nusiuntė Komisijai pastabas dėl šio sprendimo projekto ir suvestinės ataskaitos.

16 Atsakydamos į Komisijos sprendimo projektą 2002 m. balandžio 25 d. laišku šios institucijos pateikė Komisijai pastabas dėl Kastilja–La Mančos mokėjimo agentūros sąskaitų pagrįsdamos jas būtent sertifikavimo įstaigos 2002 m. balandžio 23 d. dokumentu (toliau – dokumentas dėl sprendimo projekto), susijusiu su sąskaitų patvirtinimu ir vykdoma taisyklių laikymosi patikrinimo procedūra. Ispanijos valdžios institucijos nurodė, kad mokėjimo agentūra patvirtino gavusi pakankamai įrodymų, jog sąskaitos buvo išsamios, tikslios ir atitinkančios faktinė padėtį. Jos pasiūlė į Komisijos pasiūlytą korekciją neįtraukti kompensacinių išmokų ir įtraukti tik drėkinamų kukurūzų kultūrai suteiktą pagalbą. Tokiomis aplinkybėmis Ispanijos

valdžios institucijos manė, kad korekcijos dydis turėjo būti 17 855 eurai, o ne 1 831 526,08 euro.

17 2002 m. birželio 11 d. Ispanijos valdžios institucijos pateikė dokumentus dėl Navaros mokėjimo agentūros sąskaitų.

18 2002 m. birželio 12 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą. Šiuo pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį priimtu sprendimu patvirtintos visų Ispanijos mokėjimo agentūrų, išskyrus FEGA ir Baskų krašto, sąskaitos, tvirtinamose sąskaitose padaryti pakeitimai.

19 Ispanijos valdžios institucijos toliau teikė Komisijai dokumentus ir nurodinėjo su materialiaisiais pagrindais susijusius argumentus procedūros dėl pagrindinio reglamento 7 straipsnio 4 dalyje numatyto sprendimo dėl taisyklių laikymosi priėmimo metu.

20 Ieškiniu Ispanijos Karalystė prašo Teisingumo Teismo panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jame nurodytais pakeitimais ištaisomos Kastilja–La Mančos, Navaros ir Baskų krašto mokėjimo agentūrų (toliau – nagrinėjamos mokėjimo agentūros) klaidos. Ji, be to, prašo priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

21 Komisija prašo Teisingumo Teismo atmesti ieškinį ir priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl ieškinio

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo įgyvendinančio reglamento pažeidimu

Šalių argumentai

22 Dėl pirmojo ieškinio pagrindo Ispanijos vyriausybė nurodo, kad Komisija priėmė ginčijamą sprendimą nesilaikydama įgyvendinančio reglamento 8 straipsnio 1 dalyje numatytos konsultavimosi procedūros. Komisija pažeidė šią nuostatą priimdama minėtą sprendimą ir nesulaukusi atsakymo į pateiktą sprendimo projektą iš Ispanijos valdžios institucijų, nepakviesdama jos dvišalėms diskusijoms įvertinti apskaitos klaidos sunkumo ir neleisdama šioms institucijoms prireikus prašyti inicijuoti taikinimo procedūros. Ši vyriausybė mano, kad taip buvo pažeistos šių institucijų teisė į gynybą ir joms užkirstas kelias remtis įrodymais bei pateikti atliktoms išlaidoms pateisinti būtinus dokumentus.

23 Atsiliepime į ieškinį Komisija pabrėžia, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalies pagrindu priimtas ginčijamas sprendimas priskirtinas sąskaitų patvirtinimo etapui, bet ne to paties straipsnio 4 dalyje numatyto sprendimo dėl taisyklių

laikymosi priėmimo etapui. Ji papildomai nurodo, kad įgyvendinančio reglamento 7 straipsnio 2 dalis iš Komisijos reikalauja prieš priimant sprendimą dėl sąskaitų patvirtinimo informuoti atitinkamą valstybę narę apie savo patikrinimų rezultatus ir visus ketinamus daryti pakeitimus.

24 Komisija mano, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Komisijos sprendimams, kuriais sumažinami valstybėms narėms EŽŪOGF finansuojamų išlaidų mėnesiniai avansai, taikoma bendra taisyklė, pagal kurią bendro žemės ūkio politikos valdymo srityje Komisija neturi teisės finansuoti išlaidų, neatitinkančių bendro atitinkamos rinkos organizavimo taisyklių (1991 m. spalio 17 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-342/89, Rink. p. I-5031, 14 punktas ir sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-346/89, Rink. p. I-5057, 14 punktas). Todėl prieš priimdama mokėjimo agentūrų sąskaitas ji turi teisę jas pakeisti atlikdama korekcijas, kurios yra būtinos tuo atveju, kai Komisija nustato, kad tam tikros išlaidos buvo atliktos nesilaikant tokių taisyklių.

25 Komisija mano, kad ginčijamas sprendimas yra visiškai preliminaraus pobūdžio, nes nustatymas, jog atitinkamos išlaidos padarytos nesilaikant Bendrijos taisyklių, ir Bendrijos galutinis sprendimas nefinansuoti priklauso nuo sprendimo dėl taisyklių laikymosi, kuris, pasibaigus pagrindinio reglamento 7 straipsnio 4 dalyje ir įgyvendinančio reglamento 8 straipsnyje nustatytai konsultavimosi procedūrai, prireikus patvirtina jau atliktus sąskaitų pakeitimus. Galiausiai Komisija nesutinka su Ispanijos vyriausybės kaltinimu pažeidus Ispanijos Karalystės teisę į gynybą.

26 Dublike Ispanijos vyriausybė teigia, kad 2002 m. kovo 27 d. laiške Komisija, viena vertus, nenurodė jokių atitinkamų mokėjimo agentūrų sąskaitų finansinių korekcijų patvirtinimo etapu ir, kita vertus, kad nefinansuotina išlaidų suma buvo nurodyta tik

suvestinėje ataskaitoje ir atitinkamame Komisijos sprendimo projekte, kurie buvo svarstomi EŽŪOGF komiteto 2002 m. balandžio 19 d. susitikime. Ji, be to, teigia, kad nėra suvestinės ataskaitos ispanų kalba.

27 Be to, Ispanijos vyriausybė mano, kad, nepaisant Komisijos nurodytos Teisingumo Teismo praktikos, finansinės korekcijos negalėjo būti atliktos pagal sąskaitų patvirtinimo procedūrą. Pirma, išlaidos, įvykdytos nesilaikant bendro atitinkamos rinkos organizavimo taisyklių, buvo mažesnės už Komisijos nustatytą didžiausią didelės klaidos vertę. Antra, sertifikavimo įstaigos mano, kad buvo pateikta pakankamai įrodymų sąskaitų išsamumui, tikslumui ir teisingumui patvirtinti. Trečia, minėta Teisingumo Teismo praktika yra susijusi su Komisijos sprendimais, kuriais mėnesiniai avansai sumažinami kitu teisiniu pagrindu nei ginčijamame sprendime. Ketvirta, ši vyriausybė nesutinka su teiginiu, kad sprendimas patvirtinti sąskaitas, kuriuo ne tik atliekami „sąskaitų pakeitimai" ir kuris buvo priimtas ne pagal tam skirtas formalias procedūras, yra priimtas vienašališkai, nepaisant to, kad sprendimo dėl taisyklių laikymosi priėmimo procedūra jau buvo pradėta. Galiausiai Ispanijos vyriausybė mano, kad atitinkamų mokėjimo agentūrų sąskaitų finansines korekcijos, atliktos nepasibaigus sprendimo dėl taisyklių laikymosi procedūrai, yra „priešlaikinės", juo labiau kad Baskų krašto mokėjimo agentūros sąskaitos nebuvo patvirtintos dėl ginčijamo sprendimo.

28 Triplike Komisija atmeta teiginį dėl priešlaikinio atitinkamų mokėjimo agentūrų sąskaitų pakeitimų pobūdžio. Turima informacija leido daryti bendras išvadas dėl pateiktų sąskaitų išsamumo, tikslumo ir teisingumo, jose nurodytos išlaidos buvo arba patvirtintos, arba (ne pagal Bendrijos taisykles įvykdytos) pašalintos.

29 Be to, Komisija mano, kad Ispanijos vyriausybės dublike nurodyti prieštaravimai, susiję su 2002 m. kovo 27 d. pranešimu apie Komisijos siūlomus pateiktų sąskaitų pakeitimus, yra naujas pagrindas, kuris turi būti pripažinti nepriimtinu. Subsidiariai Komisija prašo atmesti šį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą.

30 Galiausiai Komisija teigia, kad šioje byloje ginčijama jos teisė pakeisti mokėjimo agentūrų metines sąskaitas, atsižvelgiant į netinkamai atliktas išlaidas, kurios parodo sąskaitų kokybės problemas ir, be to, kelia suderinamumo su galiojančiais Bendrijos teisės aktais problemą. Šios Komisijos teisės pripažinimas bet kuriuo atveju yra būtinas tam, kad metinių sąskaitų patvirtinimo procedūra neprarastų tikslo.

Teisingumo Teismo vertinimas

31 Visų pirma reikėtų išnagrinėti, ar Komisija turi teisę atlikti mokėjimo agentūrų metinių sąskaitų finansines korekcijas sprendimo dėl sąskaitų patvirtinimo priėmimo etapu.

32 Pirmiausia reikia pastebėti, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalyje numatyta, jog toks sprendimas, susijęs su pateiktų sąskaitų išsamumu, tikslumu ir teisingumu, nepanaikina galimybės, taikant to paties straipsnio 4 dalies nuostatas, vėliau priimti sprendimą dėl Bendrijos nefinansuojamų išlaidų, jeigu tokios išlaidos buvo atliktos nesilaikant Bendrijos taisyklių. Tai pakartojant įgyvendinančio reglamento 7 straipsnio 1 dalyje patikslinama, kad pagal pastarąjį sprendimą iš

kiekvienos valstybės narės išieškotinos sumos nustatomos atimant konkrečių finansinių metų avansus iš tiems patiems metams patvirtintų išlaidų. Iš to galima daryti išvadą, kad priimdama sprendimą dėl sąskaitų patvirtinimo Komisija gali imtis priemonių dėl atskleistų pateiktų sąskaitų kokybės trūkumų, neatsižvelgdama į šio reglamento 7 straipsnio 4 dalyje numatytą sprendimą dėl taisyklių laikymosi.

33 Be to, pagal įgyvendinančio reglamento 7 straipsnio 2 dalį metinių sąskaitų patikrinimais grindžiami pakeitimai gali būti pasiūlyti iki patvirtinimo, jei pasiūlymai pateikiami atitinkamai valstybei narei iki metų, einančių po atitinkamų finansinių metų, kovo 31 dienos. Šiuo klausimu iš 2002 m. kovo 27 d. laiško ir jo priedo matyti, kad apie siūlomas Kastilja–La Mančos ir Baskų krašto mokėjimo agentūrų metinių sąskaitų korekcijas Ispanijos Karalystė buvo informuota.

34 Be to, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad bendro žemės ūkio politikos valdymo srityje Komisija neturi teisės finansuoti išlaidų, kurios neatitinka bendro aptariamų rinkų organizavimo taisyklių, ir kad ši taisyklė yra visuotinio įgyvendinančio pobūdžio (minėtų sprendimų *Vokietija prieš Komisiją* 14 ir 15 punktai ir *Italija prieš Komisiją* 14 ir 15 punktai).

35 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad jei Komisija nustato, jog į mokėjimo agentūrų sąskaitas įtrauktos išlaidos įvykdytos pažeidžiant Bendrijos taisykles dėl atitinkamos rinkos bendro organizavimo, ji turi teisę imtis bet kokių priemonių, taip pat atlikti mokėjimo agentūrų metinių sąskaitų finansines korekcijas sprendimo dėl sąskaitų patvirtinimo priėmimo pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį etapu.

36 Kadangi Komisija turi teisę atlikti tokias korekcijas sprendimu dėl sąskaitų patvirtinimo, reikėtų patikrinti, ar šiuo atveju nebuvo pažeistos Ispanijos Karalystės teisė į gynybą, o tai aiškiai nurodo Ispanijos vyriausybė.

37 Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad teisės į gynybą užtikrinimas bet kurioje procedūroje, kuri buvo pradėta prieš asmenį ir gali pasibaigti jo nenaudai priimtu aktu, yra pagrindinis Bendrijos teisės principas, kuris turi būti užtikrintas net ir nesant procedūrą reglamentuojančių teisės aktų. Pagal šį principą tie asmenys, kuriems skirti sprendimai, galintys turėti reikšmingą poveikį jų interesams, privalo turėti galimybę veiksmingai apginti savo požiūrį (ypač žr. 1996 m. spalio 24 d. Sprendimo *Komisija prieš Lisrestal ir kt.*, C-32/95 P, Rink. p. I-5373, 21 punktą ir 2000 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Mediocurso prieš Komisiją*, C-462/98 P, Rink. p. I-7183, 36 punktą).

38 Šioje byloje Ispanijos valdžios institucijoms suteikta galimybė pareikšti savo nuomonę dėl su sąskaitų patvirtinimu susijusių pasiūlymų tiek šioms įstaigoms ir Komisijai susirašinėjant, tiek vykstant EŽŪOGF komiteto 2002 m. balandžio 19 d. susitikimui – iki priimant ginčijamą sprendimą – atitiko pagarbos teisei į gynybą principą.

39 Ispanijos vyriausybės argumentai, kurie grindžiami teiginiais, kad Komisija turėjo inicijuoti dvišales diskusijas ir prireikus leisti Ispanijos Karalystei prašyti pradėti taikinimo procedūrą, turi būti atmesti. Įgyvendinančio reglamento 8 straipsnio 1 dalyje numatyta galutinių pataisymų nustatymo procedūra nebuvo pasibaigusi

valstybės narės ieškinio pareiškimo dieną. Todėl šie argumentai neturi poveikio ginčijamo sprendimo teisėtumui.

40 Dėl dublike Ispanijos vyriausybės nurodytų prieštaravimų, susijusių su tariamu finansinių korekcijų, Komisijos pasiūlytų pagal sąskaitų patvirtinimo procedūrą, nenurodymu 2002 m. kovo 27 d. laiške, reikėtų pažymėti, kad ieškinyje iš pradžių buvo nurodytas pagrindas dėl įgyvendinančio reglamento pažeidimo, susijęs su sudėtingos konsultavimosi procedūros, numatytos šio reglamento 8 straipsnio 1 dalyje, nesilaikymu. Kadangi šie argumentai yra visiškai nesusiję su minėta konsultavimosi procedūra, jie neturėtų būti priskirti šiam ieškinio pagrindui ir todėl turi būti laikomi nauju pagrindu, pirmą kartą nurodytu dublike.

41 Šiame procese Ispanijos vyriausybė nenurodė jokio naujo įrodymo, pateisinančio pavėluotą šio pagrindo, kurį ji turėjo galimybę nurodyti ieškinyje, iškėlimą. Todėl šį ieškinio pagrindą reikia pripažinti nepriimtinu pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 42 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą. Tas pat pasakytina dėl suvestinės ataskaitos teksto ispanų kalba nebuvimo, nes šis ieškinio pagrindas taip pat pirmą kartą nurodytas dublike.

42 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl subsidiariai nurodyto antrojo pagrindo, susijusio su neteisinga ginčijamo sprendimo I priede nurodyta išieškotina suma

43 Tuo atveju, jei Teisingumo Teismas nepripažintų su atitinkamų mokėjimo agentūrų sąskaitų finansine korekcija susijusios procedūros pažeidimo, Ispanijos vyriausybė teigia, kad Kastilja–La Mančos mokėjimo agentūros sąskaitų finansinė korekcija, nurodyta ginčijamo sprendimo I priede, yra iš principo neteisinga, kaip ir jos suma.

Dėl pirmosios antrojo pagrindo dalies, susijusios su Kastilja–La Mančos mokėjimo agentūros sąskaitų finansinės korekcijos pagrįstumu

— Šalių argumentai

44 Ispanijos vyriausybė ginčija finansinės korekcijos pagrįstumą remdamasi sertifikavimo įstaigos pastabomis, pateiktomis dokumente dėl sprendimo projekto. Ji teigia, kad šiame dokumente sertifikavimo įstaiga konstatavo, jog vienintelė esminė

pastaba, kurią nedelsiant turi išnagrinėti aukšti mokėjimo agentūros pareigūnai, nurodyta 2001 m. ataskaitinio laikotarpio EŽŪOGF sąskaitoms sertifikuoti skirto patikrinimo ataskaitoje (toliau – sertifikavimo ataskaita), susijusi su koordinavimo tarp valdymo centro ir informatikos departamento trūkumu, yra finansinė klaida, atsiradusi netinkamai pritaikius mažinantį koeficientą atskirtai drėkinamų kukurūzų žemei. Sertifikavimo įstaiga mano, pirma, kad ši klaida ankstesniais metais nebuvo nustatyta bei susijusi tik su keletu biudžeto skyriaus „lauko kultūros" poskyriais ir, antra, kad klaida buvo sisteminė, o tai leido nustatyti ją sukėlusį mechanizmą ir tiksliai įvertinti padarinius.

45 Be to, remdamasi Komisijos gairėmis Nr. 8, pateikiamomis dokumente VI/5331/98 „EŽŪOGF mokėjimo agentūrų sąskaitų patikrinimo gairės" ir skirtomis nacionalinėms sertifikavimo įstaigoms šioms imant pavyzdžius ir vertinant klaidas, Ispanijos vyriausybė teigia, kad finansinės korekcijos atlikti nebuvo galima, bent jau ne sąskaitų patvirtinimo etapu, nes visos atitinkamų sąskaitų patikrinimo metu atskleistos klaidos įvertintos 7 725 640,85 euro suma, kuri yra mažesnė už klaidos materialinės išraiškos ribą, t. y. neviršija 1 % nuo visų išlaidų. Dėl šios priežasties sertifikavimo įstaiga galėjo patvirtinti Kastilja–La Mančos mokėjimo agentūros 2001 finansinių metų sąskaitų išsamumą, tikslumą ir teisingumą.

46 Savo atsiliepimuose Komisija nurodo priežastis, dėl kurių šios institucijos padarė išvadą, kad mokėjimo agentūros sąskaitos negalėjo būti patvirtintos prieš tai jų nepakeitus. Šiuo klausimu ji remiasi, be kita ko, sertifikavimo ataskaita. Kaip ir sertifikavimo įstaiga, ji palygino šioje ataskaitoje pateiktą informaciją su minėtos agentūros ankstesnio ataskaitinio laikotarpio sąskaitų patikrinimo ataskaitoje nurodyta informacija.

47 Komisija pabrėžia, kad jos nurodytoje sertifikavimo ataskaitoje, be „pastabų, į kurias neatsižvelgta arba nevisiškai atsižvelgta šiuo ataskaitiniu laikotarpiu", nurodoma ir viena pagrindinė pastaba dėl lauko kultūrų sektoriaus. Ši pastaba susijusi su valdymo centro ir informatikos departamento veiksmų tarpusavio koordinavimu, siekiant pakeisti pagalbai valdyti skirtas taikomąsias informatikos priemones.

48 Komisija prideda, kad, sertifikavimo įstaigos nuomone, ši pagrindinė pastaba yra susijusi su šios įstaigos ataskaitoje už ankstesnio ataskaitinio laikotarpio sąskaitas paminėtomis pastabomis dėl dviejų rūšių klaidų. Pirmoji yra informatikos klaida, dėl kurios gavėjams buvo išmokėtos neteisingos kietiesiems kviečiams auginti specialiose zonose papildomai suteiktos pagalbos sumos. Antroji klaida, kuri liko nepaaiškinta, yra susijusi su pažeidimų nustatymo informacine sistema, kuri susieja informaciją apie minimalaus ploto reikalavimo laikymąsi su informacija apie sušalusiais pripažintus žemės plotus. Ši klaida lėmė didesnių, nei turėjo būti, sumų išmokėjimą.

49 Komisijos pateiktoje sertifikavimo ataskaitos ištraukoje tokie patys pažeidimai nurodyti ir 2001 m. ataskaitinio laikotarpio sąskaitose, o tai patvirtina, jog ankstesnio ataskaitinio laikotarpio sąskaitose buvusios klaidos vėliau išrašant sąskaitas dar nebuvo pataisytos. Komisija mano, kad iš šios ataskaitos matyti, jog klaidos buvo atsitiktinės. Ji nurodo su kietaisiais kviečiais susijusias klaidas ir sunkumus dėl kintamųjų, naudojamų apskaičiuojant pagalbą už žemės plotus, patikrinimo, kurį atlikti prireikė dėl nuolatinių taikomųjų informatikos priemonių klaidų.

50 Komisija nurodo, be kita ko, kad netinkamas su drėkinamais kukurūzais susijusių sušalusių žemės plotų sumažinimas lėmė neteisingų sumų išmokėjimą 2001 ataskaitiniais metais. Remdamasi sertifikavimo ataskaita ji taip pat teigia, kad patikrinimų rezultatai netinkamai įvesti į kompiuterinę sistemą ir kad ši sistema neinformavo apie šių rezultatų neįvedimą.

— Teisingumo Teismo vertinimas

51 Pagal įgyvendinančio reglamento 7 straipsnio 1 dalį sprendimas dėl sąskaitų patvirtinimo nustato EŽŪOGF finansuojamą kiekvienoje valstybėje narėje per konkrečius finansinius metus atliktų išlaidų sumą. Iš to matyti, kad Komisija neišvengiamai vertina ir nepatvirtintas sumas.

52 Be to, iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad pagrindinis reglamentas leidžia Komisijai EŽŪOGF sąskaita finansuoti tik tas sumas, kurios išmokėtos laikantis skirtinguose žemės ūkio produktų sektoriuose nustatytų taisyklių (ypač žr. 1998 m. vasario 25 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją*, 327/85, Rink. p. 1065, 24 punktą; 1992 m. sausio 8 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-197/90, Rink. p. I-1, 38 punktą ir 2002 m. sausio 24 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-118/99, Rink. p. I-747, 38 punktą) ir reikalauja nefinansuoti išlaidų, jei nustati pažeidimai (2003 m. sausio 9 d. Sprendimo *Graikija prieš Komisiją*, C-157/00, Rink. p. I-153, 44 punktas).

53 Iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos taip pat matyti, kad siekdama įrodyti bendro žemės ūkio organizavimo taisyklių pažeidimą Komisija turi ne išsamiai įrodyti, kad nacionalinių institucijų atliktų patikrinimų nepakako ar kad jų pateikti skaičiai – neteisingi, bet pateikti įrodymų, sukeliančių pakankamai rimtų ir pagrįstų abejonių dėl šių patikrinimų ar skaičiavimų. Šį Komisijos įrodinėjimo naštos palengvinimą paaiškina aplinkybė, kad būtent valstybė narė yra geriausioje padėtyje surinkti ir patikrinti EŽŪOGF sąskaitoms patvirtinti reikalingus duomenis, todėl ji ir turi pateikti kuo detalesnių ir išsamesnių įrodymų apie šių patikrinimų ar skaičiavimų tikrumą ir prireikus – apie Komisijos teiginių netikslumą (žr. 2001 m. kovo 6 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-278/98, Rink. p. I-1501, 39–41 punktus; minėto sprendimo *Graikija prieš Komisiją* 15–17 punktus ir 2004 m. kovo 4 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-344/01, Rink. p. I-2081, 58 punktą).

54 Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad atitinkama valstybė narė negali paneigti Komisijos išvadų, savo teiginių neparemdama patikimos ir veiksmingos priežiūros sistemos buvimo įrodymais (žr. minėto sprendimo *Graikija prieš Komisiją* 18 punktą).

55 Šioje byloje pateiktuose atsiliepimuose Komisija pateikė svarių įrodymų, kurie sukelia abejonių dėl 2001 m. Ispanijos valdžios institucijų atliktų patikrinimų patikimumo. Pirma, ji pabrėžė, kad 2000 ataskaitiniais metais padarytos klaidos nebuvo panaikintos kitais metais, įskaitant taikomųjų informatikos priemonių klaidas, lėmusias neteisingų sumų už kietuosius kviečius ir už sušalusiais pripažintus minimalius žemės plotus išmokėjimą. Antra, remdamasi sertifikavimo ataskaita ji pabrėžė, viena vertus, kad neteisingai sumažinus sušalusių drėkinamų kukurūzų žemės plotus, 2001 ataskaitiniais metais buvo išmokėtos neteisingos sumos, nepaisant to, kad šie neatitikimai buvo išaiškėję atliekant bylų patikrinimą, ir, kita

vertus, kad nebuvo vykdoma kontrolė, skirta užtikrinti patikrinimų rezultatų išsaugojimą. Galiausiai iš sertifikavimo ataskaitos ištraukų, pridedamų prie Komisijos atsiliepimo į ieškinį, matyti, kad tokios kontrolės trūko įvairiuose lauko kultūrų sektoriaus srityse.

56 Tačiau Ispanijos vyriausybė nepateikia įrodymų nei dėl šių patikrinimų tikrumo, nei dėl Komisijos teiginių netikslumo. Be to, nebuvo įrodyta, kad atskleisti 2000 ataskaitinių metų priežiūros sistemos trūkumai buvo ištaisyti, jog sistema taptų patikima 2001 ataskaitiniais metais. Vien patvirtinimas, kad klaida buvo susijusi tik su drėkinamų kukurūzų biudžeto skyriumi, visiškai netenkina atitinkamai valstybei narei keliamo įrodinėjimo reikalavimo, kaip jis apibrėžtas šio sprendimo 54 punkte minėtoje Teisingumo Teismo praktikoje.

57 Be to, negalima teigti, kad atitinkamų sąskaitų patikrinimo metu nustatytų visų klaidų vertė yra didesnė nei mažiausia klaidos materialioji išraiška, numatyta Komisijos gairėse Nr. 8. Šios gairės reglamentuoja nacionalinių sertifikavimo įstaigų pavyzdžių ėmimą ir klaidų vertinimą. Jos neturėtų sudaryti Komisijai kliūties atlikti mokėjimo agentūrų metinių sąskaitų finansines korekcijas sprendimo dėl sąskaitų patvirtinimo priėmimo etapu.

58 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Komisijos argumentai sukelia rimtų ir pagrįstų abejonių dėl patikrinimų, kuriuos atliko šių argumentų veiksmingai nepaneigusios Ispanijos valdžios institucijos, rezultatų. Darytina išvada, kad Komisija pagrįstai konstatavo Bendrijos taisyklių dėl EŽŪOGF išlaidų pažeidimą ir pagrįstai

atliko finansinę korekciją, išskyrus klausimą dėl į korekciją įtrauktinų išlaidų, patirtų nesilaikant taisyklių, dydžio.

59 Todėl Ispanijos Karalystės ieškinio pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo antros dalies, grindžiamos Kastilja–La Mančos mokėjimo agentūros sąskaitų finansinės korekcijos apskaičiavimu

— Šalių argumentai

60 Pirmiausia Ispanijos vyriausybė teigia, kad finansinė korekcija turi būti taikoma tik lauko kultūrų skyriui, kuriame atsirado klaida dėl koordinavimo tarp skirtingų tarnybų trūkumo, t. y. skyriui, kuris skirtas drėkinamais kukurūzais apsėtiems sušalusiems žemių plotams ir kuriuo Komisija grindžia pasiūlymą dėl korekcijos.

61 Pastarajam teiginiui prieštarauja tai, kad koordinavimo tarp tarnybų trūkumas gali lemti įvairaus pobūdžio klaidas, nes pavyzdžiai imami atsitiktinai. Nustatydama ryšį tarp klaidų, konstatuotų už 2000 ir 2001 ataskaitinius metus, sertifikavimo įstaiga taip pat patvirtino, kad koordinavimo problema buvo susijusi ne tik su drėkinamais kukurūzais, bet ir su kietaisiais kviečiais arba sušalusiais pripažintais minimaliais žemės plotais.

62 Be to, Ispanijos vyriausybė mano, kad net atsižvelgiant į labiausiai tikėtiną atsitiktinių klaidų, susijusių su pagalba už lauko kultūras, materialiąją vertę, į kurią atsižvelgė Komisija, ši suma turėtų būti 1 380 043,53 euro, nes Komisija taikė klaidų materialios vertės apskaičiavimą ir kompensacinių išmokų skyriui, kuris nėra skirtas pagalbai už lauko kultūras.

63 Komisija, triplike pakartodama priede pateikiamo jos 2002 m. gruodžio 10 d. pranešimo žodžius, kad „į kompensacinių išmokų skyrių iš tiesų neturėtų būti atsižvelgta apskaičiuojant klaidų materialiąją vertę" ir kad „į šį teiginį turėtų būti atsižvelgta atliekant galutinę korekciją", patikslina, kad, jos nuomone, tai patvirtina ginčijamame sprendime nurodytų sąskaitų pakeitimų preliminarų pobūdį. Komisija, be to, mano, kad įrodinėjimo našta sąskaitų patvirtinimo procedūroje neturėtų būti didesnė už reikalaujamą sprendimo dėl taisyklių laikymosi priėmimo procedūroje, pagal kurią galutinai nustatomos taikytinos finansinės korekcijos.

— Teisingumo Teismo vertinimas

64 Šio sprendimo 53 ir 54 punktuose priminti Teisingumo Teismo praktikoje nusistovėję įrodinėjimo naštos paskirstymo principai. Ypač tuo atveju, kai vertindama EŽŪOGF išlaidų, patirtų laikantis taisyklių, sumą Komisija remėsi patikrinimų rezultatais, Teisingumo Teismas yra patvirtinęs tokį vertinimą, jei valstybė narė nepateikė jokių įrodymų, kad Komisija rėmėsi netiksliais duomenimis

arba neįrodė, kad nustatyti pažeidimai neturi poveikio Bendrijos biudžetui arba jį paveikė kur kas mažiau nei nurodyta Komisijos vertinime (2002 m. kovo 21 d. Sprendimas *Ispanija prieš Komisiją*, C-130/99, Rink. p. I-3005, 90 ir 91 punktai).

65 Šiuo atžvilgiu vien nurodymas, kad Ispanijos valdžios institucijų padaryta klaida turi poveikį tik drėkinamiems kukurūzams, nepagrįstas jokiais patikimos ir veikiančios priežiūros sistemos įrodymais ir visiškai nepaneigia Komisijos pateikto įvertinimo.

66 Tačiau, kita vertus, reikia konstatuoti, kaip minėta triplike ir kaip šio sprendimo 63 punkte jau buvo pakartota, kad Komisija nurodė per klaidą atsižvelgusi į kompensacinių išmokų skyrių, apskaičiuodama sąskaitų klaidų materialiąją vertę. Todėl reikia pripažinti, kaip savo išvados 56 punkte nurodo generalinis advokatas, kad atsižvelgusi į minėtas kompensacines išmokas, vertindama klaidų materialiąją vertę, Komisija padarė klaidą.

67 Be to, yra objektyvių įrodymų, patvirtinančių šią klaidą. Iš sertifikavimo įstaigos parengto Kastilja–La Mančos mokėjimo agentūros labiausiai tikėtinos klaidų vertės sąrašo, pateikiamo sertifikavimo ataskaitoje, kurios ištraukos pridėtos prie Komisijos atsiliepimo į ieškinį, matyti, kad kompensacinės išmokos įtrauktos į finansines korekcijas.

68 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamas sprendimas yra neteisėtas tiek, kiek juo nurodoma išieškoti sumas, kurias Ispanijos Karalystė neskolinga EŽŪOGF Garantijų skyriui.

69 Kadangi Ispanijos Karalystė prašė iš šios mokėjimo agentūros sąskaitų finansinės korekcijos išbraukti kompensacinių išmokų sumą, Teisingumo Teismas turi išnagrinėti šį prašymą.

70 Nors Komisija ir išreiškė ketinimą ištaisyti pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 4 dalį priimtame sprendime dėl taisyklių laikymosi padarytą klaidą nustatant galutinę korekciją, Teisingumo Teismas turi atsižvelgti į šio pažeidimo padarinius nagrinėdamas ginčijamą sprendimą.

71 Todėl kyla klausimas, ar kartu reikia panaikinti ir visą ginčijamu sprendimu atliktą Kastilja–La Mančos mokėjimo agentūros sąskaitų finansinę korekciją, ar yra galimas šios korekcijos dalies panaikinimimas.

72 Subsidiariai prašanti atleisti nuo sumų, susijusių su kompensacinėmis išmokomis, grąžinimo, Ispanijos vyriausybė turi būti laikoma prašančia panaikinti su šiomis išmokomis susijusią minėtų sąskaitų finansinės korekcijos dalį.

73 Bendrijos teismas neturi teisės spręsti klausimo dėl viso sprendimo panaikinimo, nes ieškovė pateikė prašymą tik dėl jo dalies panaikinimo. Tačiau taip pat nėra pagrįsta panaikinti dalį ginčijamo sprendimo tuo atveju, jei jo nuostatos neatskiriamos.

74 Todėl reikėtų patikrinti, ar kompensacinių išmokų sumą galima atskirti nuo su lauko kultūromis susijusios sąskaitos sumos, taip sudarant galimybę atlikti tik su šia sąskaita susijusią korekciją.

75 Šiuo atžvilgiu sertifikavimo įstaigos apskaičiuotos labiausiai tikėtinos klaidų vertės sąrašo, pateikiamo sertifikavimo ataskaitoje, kurios ištraukos pridėtos prie Komisijos atsiliepimo į ieškinį, duomenys leidžia nustatyti Komisijos klaidą ir atskirai – sumas, susijusias su dviem korekcijos elementais. Todėl įmanoma nustatyti tikslią, tik su lauko kultūrų sektoriumi susijusios sumos finansinę korekciją.

76 Kadangi kompensacinių išmokų sumą galima atskirti, darytina išvada, kad nereikia panaikinti visos ginčijamu sprendimu atliktos Kastilja–La Mančos mokėjimo

agentūros sąskaitų finansinės korekcijos, nes galima panaikinti tik šios korekcijos dalį.

77 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia, pirma, panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jo I priede į iš Ispanijos Karalystės išieškotiną sumą įtraukta kompensacinių išmokų dydžio Kastilja–La Mančos mokėjimo agentūros sąskaitų finansinė korekcija, ir, antra, atmesti likusią ieškinio dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

78 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Tačiau pagal to paties straipsnio 3 dalies pirmąją pastraipą, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Teisingumo Teismas gali nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas. Kadangi buvo patenkinta dalis Ispanijos Karalystės reikalavimų pagal pirmąjį ieškinio pagrindą ir dalis Komisijos reikalavimų pagal antrąjį ieškinio pagrindą, kiekvienai šaliai reikia nurodyti padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2002 m. birželio 12 d. Komisijos sprendimą 2002/461/EB dėl valstybių narių 2001 finansinių metų sąskaitų, susijusių su išlaidomis, kurias finansuoja Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyrius, patvirtinimo tiek, kiek jo I priede į iš Ispanijos Karalystės išieškotiną sumą įtraukta kompensacinių išmokų dydžio Kastilja–La Mančos mokėjimo agentūros sąskaitų finansinė korekcija.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Nurodyti Ispanijos Karalystei ir Europos Bendrijų Komisijai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.